

τά θαμπαμένα μάτια του, δεν είδε τίποτε μπροστά του: 'Η νεράϊδα 'Αδριατική είχε γίνει άφαντη εφανκιά!...

Μά ή άστραφτερή φορεσιά του κί' ένα μακρύ, λεπτό σπαθί που κρεμόταν στή μέση του, θειβαίωσαν τόν κατάπληκτο φαρβά, ότι δεν είχε γελαστή. Μή λαχτάρα τότε, και σαν έκστατικός, πήδησε έπάνω κί' άρχισε νά τρέχει με ταχύτητα έξω άπ' την πόλι.

Δέν άργησε νάμνη στήν καρδιά του πυκνού και σκοτεινού δάσους, τό όποίο θρέθηκε στό δρόμο του. Κί' άξασφνα, εκεί πού άπορούσε τί νάκανε και πού νά πάη, τά μάτια του άρχισαν νά συνηθίζουν στό σκοτάδι. 'Αντίκρισε τότε μπροστά του την πύλη ένός δυχρού φρουρίου και μέ άφοψη καρδιά χτύπησε πάμπολλες φορές έπιμένοντας νά του άνοιξουν.

—Ποιά είσαι και τί θέλεις; μούγκρισε τότε τρομαχτικά μια άπασία νεκροκεφαλή θηρίου, ή όποία φάνηκε έπάνω άπ' τό περβάσι τής κλειστής πότας.

—Μή σέ μέλει ποιάς είμαι! είπε ό φαρβά [κετευτικά. Μόνο κάνε μου τή χάρι νά πής στόν άφαντικό σου, ότι θέλω νά τόν δώ!...

—'Αχ, τραθήξου πιο πέρα, παιδί μου, άν θέλεις τή ζωή σου!... ξαναμούγκρισε ή νεκροκεφαλή. Σ' έννοιισε κιόλας ό άφαντικός μου, και... νά!... 'Ακουσέ τον!... 'Ερχεται νά σέ θρη!... Γονάτισε και παρακάλεσε τον, κί' ίσως λυπηθή τά νεύρα σου!...

Δέν πρόλαξε ν' άποκριθή ό φαρβά στις συμβουλές τής νεκροκεφαλής, κί' άμέσως τό σκοτάδι πύκνωσε όλόγυρά του, κάτι σαν εισαμός τράταξε τή γη, κί' ό μάγος, άνοιγοντας μέ δύναμη τήν πόρτα, πετάχτηκε έξω άγριος και πάνοπλος. Μά στό χέρι του φαρβά άνεμίζονταν τώρα άπειλητικό τό λεπτό σπαθί τής νεράϊδας, κί' ό μάγος θλέποντάς τό κιτρινίσε άπ' τό φόβο του.

—Είμαι στις προσταγές σου εύτυχισμένε εύνοούμενε τής Μεγάλης μου Κυρίας! ψιθύρισε, γονατίζοντας ταπεινά μπρός στόν νεαρό φαρβά, ό μάγος.

—Θέλω τό «δαχτυλίδι πού λύνει τά μάγια»! άποκρίθηκε άτάραχος έκείνος.

Σέ λίγη ώρα, μέ λαχταρισμένη καρδιά και σκίζοντας τήν άπόσταση, πάλι σαν γοργότερου γελιδόνι ό νεαρός φαρβά, έμπαينه στό παλάτι του βασιληά τής Βενετίας. Κρατώντας στό χέρι του τό μαγικό δαχτυλίδι, ζήτησε άπ' τους συγκλονισμένους άπό άδύναμη έλιπίδα γονειά νά τόν άφισουν μόνο μέ τήν πεντάμορφη βασιλοπούλα. Και μόλις έμειναν οι δύο τους στήν μεγαλοπρεπή έκείνη αίθουσα, ό φαρβά πέρασε στό ένα δάχτυλό τής τό θαυματουργό δαχτυλίδι, κί' ύστερα ξεπέρασε μέ εύκολία τό άλλο, τό καταραμένο.

Φωνή τρούμου όμως θγήκε άπ' τά χείλη του άμέσως, κί' έξαλλος τώθαλε στα πόδια, ούρλιάζοντας:

—Βοήθεια!... Βοήθεια!... Πήρε φωτιά ή βασιλοπούλα!... Τήν κύκλωσαν ή φλόγες!...

Στήν πόρτα τόν άντάμωσαν οι άπελπιόμενοι γονειά κί' οι ταραγμένοι αϊκούγοι πούτρεχαν μέ άλάφιασμα φριχτό άκούγοντας τις φωνές του. 'Εκεί όμως πού έστεκαν μαρμαρωμένοι κί' αντίκριζαν τις φλόγες, ή όποιες τριγύριζαν στό άπείσιο άγκάλιαμα των τών άμοιρη βασιλοπούλα, άξασφνα συνέθε κáτι τό άπρόσπτο κί' άλλόκοτο: Τό μαλλοθάμβακο κορμάκι τής άρχισε νά πέφτη στό πάτωμα τώρα, όλοτελα καρθουνασμένο. Κί' άπ' τή μαυρή έκείνη στάχτη άρχισε νά φανερώνεται σιγά-σιγά μία ροδόλευκη σάρκα, σφιχτή και λαχταριστή, ή όποία δεν άργησε νά πάρη τήν πεντάμορφη ύψη τής βασιλοπούλας, όπως ήταν πριν τής σμυθή ή συμφορά έκείνη!...

Κάθε χρόνο ύστερα, ό νεαρός φαρβά, δυνατός βασιληάς τής Βενετίας πειά και σύζυγος τής πεντάμορφης βασιλοπούλας, είχε καθιερώσει για άνάμνηση τών εύτυχιόμενων αυτών γεγονότων, τήν έξηξ άμορφη τελετή: 'Εμπαينه μέ τήν ακολουθία του στό πλοίο, κάθε έπέτειο τών γάμων του και τής στέφους του ως βασιλέας, κί' άνοιγόταν στή γαλάζια 'Αδριατική θάλασσα. Κί' όταν έφτανε στή μέση του πελάγους, έβριχε μια θυσία στήν προστάτιδα του νεράϊδα 'Αδριατική ένα όλόχρυσο δαχτυλίδι, άπαράλλαχτο σαν τό άπείσιο δαχτυλίδι του μάγου, τό όποίο τής έρριξε έκείνη τήν ήμέρα, μόλις τώθαλε άπ' τό δαχτυλάκι τής μαλοθάμβακης βασιλοπούλας!

Οι διάδογοί του άργότερα, και κάθε χρόνο, έπαναλάμβαναν τήν τελετή, κί' έτσι ό άμορφος αυτός συμβολισμός

διατηρήθηκε ίσα-με τήν εποχή πού έθωσαε μαζί του κί' ή δύναμή τής θ α λ α σ ο ο κ ρ α τ η λ ρ α ς Βενετίας.

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΣΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Τά λόγια τών έρωτευμένων και τών συμπροσαστών εινε λόγια του άέρος! Τόν πρώτον νοιάζον με σύννεφα και τόν δεύτερον με άνταυμιάσεις.

Ρ ο σ σ έ λ

'Η εύτυχία τών περισσοτέρων γυναικών σινίσταται στόν αριθμό τών θαυμαστών τους! 'Η διαρκής άντικατάσταση αυτών τροφοδοτεί τήν γυναικεία ματαιοδοξία!...

Ρ ώ σ σ η μ ο ρ γ κ

'Η γυναικα εινε πλασμένη για ν' αγαπέται μάλλον, παρά ν' αγαπά, όπως τά λουλούδια εινε προορισμένα νά παρέχουν τό άρωμά τους. 'Η γυναικές εινε τά ζωντανά λουλούδια του έρωτος.

Α. Έ σ κ ι ρ

'Η γυναικα έχει πάντοτε άνάγρη από ένα στήθημα. 'Όταν όμως χρησιμοποιεί δύο, τότε πέφτει!

Α. Δ ο υ μ ά ς

'Η ώραία γυναικα άρέσει στά μάτια μας κί' ή καλή στήν καρδιά μας. 'Η πρώτη εινε σπόδι, ή δεύτερη θησαυρός.

Μ. Ν α π ο λ έ ω ν

'Η ύποκρισία εινε ή έκτη αίσθησις, πού έδόθη από τή φύσι στις γυναικές, για νά επικρατούν στόν άγώνα τους εναντίον τών άνδρων.

Μ α κ ρ ι α β έ λ η ς

Τό ξένο μυστικό μπορεί νά τυραννήσει τις γυναικές περισσότερο από κάθε σοματικό πόνο.

Π ό λ ν τ έ Κ ό κ

Τά νεύρα εινε ό στρατός, πού διατηρεί ή γυναικα άκουα και έν «φορά είρήνης». 'Η κεταλαγία εινε ή έμερεια, πού προσκαλούν ή γυναικές έν «φορά πολέμου». Και τά δάκρυα και ή λιποθυμία εινε ή έθνοφιλία, πού έπιταχύνεται όταν...ή πατρις κινδυνεύει!...

Κάθε φρόνιμος άνθρωπος ζύνει ένα κεφάλι από τήν κοίτη του περιεχόμενου του. 'Η ελαφρότητα εινε γυναικές τό κριόνιο από τό έξοτατό του.

Α. Κ ά ρ ρ

'Ο άνδρας δεν εινε ύποχρεωμένος νά πολυλογιάζει τήν κοινή γνώμη. 'Η γυναικα όμως θελεί νά ύποτάσσεται σ' αυτήν.

Β. Ο ύ γ κ ω

'Η γυναικα σου πρέπει νά εινε τό άριστερό μάτι του σπιτιού, άλλα και σέ πρέπει νά είσαι τό δεξί.

Π ά λ τ ο ν

Σπιτι χωρίς γυναικα και χωρίς φωτιά, εινε σόμα χωρίς ψυχή.

Ε. Σ ό η

Γυναικα πού αγαπάει τόν άνδρα τής και τά παιδιά τής, εινε τό στόλισμα του σπιτιού, δασ άσχημ κί' άν εινε.

Τ ο λ σ τ ό τ

'Ο έπιστημότερος λόγος τών γυναικών εινε καμιά φορά ή σιωπή τους, όπως κί' ή άγνήσις τους εινε ή πιο ειλκιανής συγκατάβασις.

Σ α ι έ ψ η ρ

Ποτέ δεν πρέπει νά βαριέται νά περιμένη ό άνδρας ένα καλό φαγητό και μια καλή γυναικα.

Β ι ρ γ ί λ ι ο ς

'Η καλή γυναικα εινε τό καλύτερο έπιπλό του σπιτιού.

Γ α λ λ ι κ ή Π α ρ ο υ μ ι α

Νοικικικό χωρίς γυναικα, εινε φανάρι χωρίς φώς.

Δ α ν ι κ ή

Γιά νά ζή μονιασμένο ένα άνδρόπυνο, πρέπει ό άνδρας νάμια κουφός κί' ή γυναικα τυφλή.

Ι τ α λ ι κ ή

Φάγε τό ψάμι όσο εινε φρέσκο και πάντρεψε τό κοριτσι σου όσο εινε μικρό.

Ι σ π α ν ι κ ή

Πάντρεψε τό παιδί σου όταν θέλεις, και τό κοριτσι σου όταν εβρξς.

Π ο ρ τ ο γ α λ λ ι κ ή

Τήν πεθαμένη κόρη τήν κλαίνε λίγους μήνες, μά τήν κακοπατριεμένη κάθε μέρα.

Γ ε ρ μ α ν ι κ ή

'Η κόττα δεν πρέπει νά κράζη μπροστά στόν πετεινό!...

Β ο υ λ γ α ρ ι κ ή

'Ο έρωξ ύψώνει ή ταπεινώνει τήν ψυχή, αναλόγως μέ τό πρόσωπο πού τόν έμπενει.